

LAIATA

La meua taja de jove era modista i feia vestits d'artista per sortir a les nits a la festa dels seus amics.

Va nèixer a la guerra civil, sempre portava mandil i sota portava un vestit que era ben bonic.

Era una dona molt senzilla i ho donava tot per la seva família. Quan jo vaig nèixer em va rebre amb tendresa.

Ara no em recorda molt bé perquè la seva memòria ja no hi es. Les estones que vaig passar amb ella ho vaig passar de meravella.

Li agraden molt les magdalenes
perquè quan les menja es
sent una nena i recorda
la seva infantesa.

Té la mirada brillant,
els seus ulls són grans
sempre vigilant queres
em pugis passar.